

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

Peer-Reviewed

ज्ञान-विज्ञान विभूषणम्
UGC CARE LIST

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

கொடையில் ஆடை

ஆய்வாளர்

மா.செல்வபிரியா

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை

பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

சேலம் - 636 011

முன்னுரை

மனிதனின் அடிப்படை தேவைகளுள் இரண்டாவதாக வைத்துக் கூறப்படுவது உடையாகும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மனிதன் உடை தேவை என்பதை உணரவில்லை. நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தான். மிருகங்களுடன் மிருகமாக வாழ்க்கையை நடத்தினான். பரிணாம வளர்ச்சியின் மூலம் நாகரிக வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட பின்னர் உடையின் தேவையை உணர்ந்து மர இலைகளையும் பட்டைகளையும் கொண்டு உடையைத் தயாரித்து உடுத்தினான். சங்க இலக்கியத்தில் இவ்வகையான உடைகள் பற்றிய செய்திகள் பெரிதும் காணப்படுகின்றன. சங்ககாலப் புலவர்கள், இரவலர்கள், பாணர்கள். வறியோர்கள் போன்றோர் தன் வறுமை நிலையைக் கூறி மன்னனிடம் பொருள் வேண்டுவதும் உண்டு. அவ்வகையில் நாடிவரும் பரிசிலர்களின் வறுமையை உணர்ந்து முதலில் கொடுக்கப்படுவது உடையாகும். சங்க இலக்கியத்தின் காணப்படும் இனக்குழுவினர், குறுநில மன்னர், வேந்தர் போன்ற புரவலர் சமூகத்தைச் சார்ந்த புரவலர்கள் கொடுத்த கொடையான ஆடையைச் சமூகத்தின் அடிப்படையில் விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

இனக்குழு முதல் வேந்தர் சமூகம் வரையில் உள்ள புரவலர்கள் கொடுத்த உடைக் கொடையை விளக்கியும், பகுத்தும் கூறுவதல் விளக்கமுறை மற்றும் பகுப்பாய்வு முறை அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங்ககால சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் உடைக் கொடை விளக்கப்படுவதில் சமூகவியல் அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது.

உடை - விளக்கம்

ஆடையைக் (Dress) குறிக்கும் வேறு பெயர்களை கு. பகவதி 'ஆடையைக் குறிக்கும் உடை, அறுவை, துகில், கலிங்கம் முதலிய பெயர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லாம் காரணம் பற்றி அமைந்த பெயர்களாகும்" என்கிறார். (கு. பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், ப.95) சங்க இலக்கியத்தில் உடை என்ற பொதுச் சொல்லானது ஒரு இடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி கிணைஞருக்குக் கொடுத்த கொடையில் ஆடையின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆடையைக் குறிக்கும் உடை என்ற பொதுப்பெயர் மட்டுமே காணப்படுகின்றது என்பதை 'வேறுபட்ட வாதையஞ் சேறுபட்ட தசும்பும்"(புறநா.377:18) என்ற பாடல் அடி கூறுகின்றது. இதன்மூலம் சங்க இலக்கியத்தில் ஆடை என்ற பொதுப்பெயர் ஓரிடத்தில் மட்டுமே புலவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

உடை வகைகள்

சங்ககால மக்கள் பல்வேறு உடைகளைப் பயன்படுத்தினர் . சங்க இலக்கியத்தில் புரவலர்கள் அளித்த உடை வகையாக கலிங்கம், அறுவை, புதுமடி, பட்டுடை, துகில், வெளியது போன்ற ஆடைகள் அமைகின்றன. 'மன்னன் புலவருக்கும் இரவலர்க்கும் கொடுக்கும் நிலையில் மடி, துகில், கலிங்கம் அவை வேறுபட்ட உடை போன்றன அமைகின்றன" என்கிறார் கு. பகவதி. (கு.பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், பகவதி, ப.37) என்பதன் வழிப் புலவர், இரவலர் போன்ற பரிசிலருக்கு மேற்கண்ட உடைகளைக் கொடுத்து ஆதரித்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

கலிங்கம்

சங்ககாலப் புரவலர்கள் கலிங்கம் (Country Comprising Modern Orissa And Ganjam) என்ற ஆடையைப் பரிசிலர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளனர். கலிங்கம் என்னும் ஆடைப் பெயர்பெற்ற விதத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில் 'கலிங்க நாட்டிலிருந்து வந்த பருத்தி ஆடையைக் கலிங்கம் என்றனர். இதுவே பாட்டாடையானால் இதற்கு நூலாக்கலிங்கம் என்று பெயராயிற்று. மூங்கிலிருந்து உரிக்கப்பட்ட வெள்ளிய தோல் போன்று நெய்யப்பட்ட ஆடைக்கு ஒண்பூங் கலிங்கம் என்று பெயர் "

(கோ. தங்கவேலு, தமிழக வரலாற்று வரிசை தொகுதி – 11, ப.98) என்கிறார்.

குறுநில மன்னர்கள்

குறுகிய நிலப் பகுதியைத் தனது எல்லையாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் கலிங்கம் என்னும் ஆடையைக் கொடுத்துள்ளனர். அதியமான், தொண்டைமான் இளந்திரையன், நன்னன் சேய் நன்னன் போன்றோர்கள் கலிங்கத்தை கொடுத்ததை கீழ்க்கண்ட அடிகள் கூறுகின்றன.

'நுண்ணூற் கலிங்க முடிஇ'(புறநா.392:15)

'ஆவியன்னா அவிர்நூற் கலிங்கம்"(பெரும்.469)

'இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்"மலை.561)

போன்ற அடிகளின் முறையே கலிங்கத்தின் தன்மைக் கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் அவ்வையார் போன்ற புலவருக்கும், பாணர், கூத்தர் போன்ற கலைஞர்களுக்கும் கொடுத்து உதவியது தெரிகின்றது. குறுநில மன்னர்கள் பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரையும் ஆதரித்தமைப் புலனாகின்றது. எனவே கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட கலிங்க ஆடையின் மென்மைத் தன்மையை த.புவனேஸ்வரி பின்வருமாறு கூறுகின்றார். 'பாலாவியை ஒத்த நூலினால் செய்யப்பெற்ற ஆடை என்றால் மிகவும் மிருதுவான நூலால் செய்யப்பட்ட ஆடையாகும்" (த.புவனேஸ்வரி, பத்துப்பாட்டில் ஆடைக் கலாச்சாரம், ப.169) மேலும் குறுநில மன்னரான

அவியனிடம் தன்னை நாடிவரும் புலவரான மாறோக்கத்து நப்பசலையாருக்கும் கலிங்கம் என்னும் ஆடையைக் கொடுத்தச் செய்தி காணப்படுகின்றது. இதில் கலிங்க ஆடையின் தன்மையானது கூறப்படுகின்றது.

'பாம்புரி யன்ன வடிவின காம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
ஒண்பூங் கலிங்க முடிஇ"(புறநா.383:10-11)

பாம்பின் தோலினைப் போன்று மென்மைத் தன்மையும் மூங்கிலின் உட்பகுதி தோலினைப் போன்று அமைப்பினையும் கொண்டது. நூலினால் செய்யப்பட்டது என்பதை உணராத படியாக நெய்யப்பட்ட பூ வேலைப்பாட்டினை உடையது. எனவே புலவர், பாணர், கூத்தர் போன்றோர் அனைவரும் கலிங்கம் என்னும் ஆடையைப் பெற்றனர் என்பது தெளிவாகின்றது. கொடை மடம் என்னும் கொடைத் தன்மையால் உயர்ந்த வள்ளல்கள் உயர்த்திணைக்கு மட்டும் உதவியோடு இல்லாமல் அஃறிணை உயிர்களுக்கும் உதவிய நிலை சங்க இலக்கிய பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. 'உயர்திணை உயிர்களிடம் மட்டுமின்றி அஃறிணை உயிர்களிடமும் இரக்கம் காட்டியுள்ளனர் வேந்தர்கள்" (ம. மகேந்திரன், சங்கத் தமிழர் பெருமிதம், ப.108) பேகன் என்னும் கடையெழு வள்ளல் ஒருவன் மழை மேகத்தைக் கண்டு நடுங்கி தோகை விரித்தாடிய மயிலைக் கண்டு அது குளிரால் நடுங்குகின்றது என்று எண்ணி தான் போர்த்தியிருந்த கலிங்கம் என்னும் ஆடையை எடுத்து மயிலுக்கு போர்த்திய நிலையை 'கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய"(சிறுபாண்.85)என்று சிறுபாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. கொடைதிறனால் மயிலுக்கு உதவிய நிலையை உணர முடிகின்றது. அஃறிணை உயிர்களை மட்டும் ஆதரிக்காமல் கடவுளுக்கும் கலிங்கவாடையை ஆய் அண்டிரன் கொடுத்த நிலையை

'நிலம் நாகம் நல்கிய கலிங்கம்
ஆல்அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த"(சிறுபாண்.96-97)

என்ற அடிகள் கூறுகின்றன. எனவே நாகம் தந்த கலிங்கம் என்னும் ஆடையை சிவபெருமானுக்கு ஆய் அண்டிரன் கொடுத்ததுத் தெளிவாகின்றது. கலிங்கம் என்னும் ஆடையானது புலவர்கள், கலைஞர்கள் என்ற பாகுபாடு இன்றி அஃறிணை உயிர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் பொதுப்படையாக கொடுக்கப்பட்டது என்பது திண்ணம்.

வேந்தர் சமூகம்

சேர மன்னனான சேரமான் வஞ்சன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் போன்ற மன்னர்கள் கலிங்கம் என்னும் ஆடையைக் கொடையாக கொடுத்தச் செய்திகளானது பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு போன்ற புறப்பாடல்களில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. வருநருக்கு கலிங்கம் என்னும் உடையினைச் சேரமான் வஞ்சன் கொடுத்ததைக் கீழ்க்கண்ட

'புரையோன் மேனிப் பூத்துகிற கலிங்கம்
உரைசெல வருளியோனே"(புறநா.389:29-30)

என்ற புறநானூற்றுப்பாடல் அடிகள் பறைசாற்றுகின்றன. இங்கு புரையோன் என்பது சேரமான் வஞ்சனைக் குறிக்கும். சேரமான் வஞ்சன் தான் அணிந்திருந்த கலிங்கத்தை வருநர்க்குக் கொடுத்துள்ளார். எனவே இது மன்னன் உடுத்தியிருந்த ஆடை என்பது தெளிவாகின்றது. மேலும் சேரமன்னன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் தன்னை நாடிவரும் பாணருக்கு கொடுக்கும் உடையில் கலிங்கம் இடம் பெற்றதை

'நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ"(பதிற் .12:21)

என்ற பாடல் அடி இயம்புகின்றது. நூலால் செய்யப்பட்ட கலிங்கம் என்பது நூலாக்கலிங்கமாகும். நூலானது கலிங்கமாகும் என்பது தெளிவாகின்றது. சேரமான் வஞ்சன் தான் அணிந்திருந்த கலிங்கத்தை வருநருக்கு கொடுத்துள்ளார். எனவே இது மன்னருடைய ஆடையாக கருதப்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. சேரமான் வஞ்சன் வருநருக்கும், இமயவர்மன் நெடுஞ்சேரலாதன் பாணருக்கும், கலிங்கம் என்னும் கலைஞருக்கு, உடையைக் கொடுத்ததை உணரமுடிகின்றது. எனவே வருநர், இரவலர் என்ற இருவேறுபட்டவருக்கும் கலிங்கம் என்னும் ஆடைக் கொடுக்கப்பட்டது தெளிவாகின்றது. சோழ மன்னனான சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் நல்லிறையனார் என்னும் புலவருக்கு கலிங்கவாடையை நல்கியதை கீழ்காணும்

'போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
அகன்றுமடி கலிங்க முடிஇச்' (புறநா.393:18-19)

என்ற பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. இதழ் விரிந்த பகன்றை மலரை போன்று மடிப்பு கலையாத தூய வெண்மை நிறமுடைய ஆடை கலிங்கம். அதனால் கலிங்க ஆடையானது தூய வெண்மை நிறமுடைய ஆடை என்பது தெளிவாகின்றது. பாம்பு உரித்த தோலைப் போன்ற மென்மையான பூ வேலைப்பாடுடைய உடையை பரிசிலர் பெற்றனர் எனத் தாயங்கண்ணனார்

'பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு' (புறநா.377:15)

என்று குறிப்பிடுவார். பகன்றை மலர் பாம்பின் உரித்த தோல் போன்று மென்மை தன்மை கொண்டவை என்பது விளங்குகின்றது. சோழ மன்னன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் புலவர், பாணர் என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் இருவருக்குமே பொதுவான ஆடையான கலிங்கத்தை வழங்கி நடுநிலைமையை நிலைநாட்டியது தெளிவாகின்றது.

துகில்

சங்ககால மக்கள் பயன்படுத்திய ஆடை வகைகளுள் ஒன்று துகிலாகும். (Fine Cloth) 'துகில், துயில் என்றும் துகின் என்றும் ஒரு சில இடங்களையும் வழங்கப்படுவதை சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. துயில் என்பதன் பகுதி துய் என்பது பஞ்சின் மெல்லிய பகுதியையும் தும் என்று வழங்கப்படும். எனவே பஞ்சு மெல்லிய பகுதியைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதால் துயில் என்ற பெயர் அமைந்தது என்பது பொருத்தமாகும்" (கு.பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், ப.40) எனத் துகிலுக்குப் பகவதி விளக்கம் தருகிறார்.

வேந்தர் சமூகம்

துகில் என்னும் உடையை சேர மன்னனான வஞ்சன் வருநருக்குக் கொடுத்ததை

'..... தன் அரைப்
புகைவிரிந் தன்ன பொங்குதுகி லுடிஇ' (புறநா.398:20)

என்ற பாடல் அடிகள் கூறுகின்றன. தான் உடுத்தியிருந்த புகையைப் போன்ற மென்மையான ஆடையை வருநருக்குச் சேர மன்னன் கொடுத்தது தெளிவாகின்றது. 'மூங்கிலின் மேலுள்ள ஓடு போலவும் பால் ஆடை போலவும் வெண்மையும் மென்மையும் உடைய ஆடை துகில் எனப்பட்டது" (கோ.தங்கவேலு , தமிழக வரலாற்று வரிசை தொகுதி - 11, ப.125) சேர மன்னன் வஞ்சன் மட்டுமே துகிலைப் பொருநருக்குக் கொடுத்தது தெளிவாகின்றது. கொடுக்கப்பட்ட துகில் என்னும் ஆடையின் மென்மைத்தன்மை விளங்குகின்றது.

அறுவை

அறுத்தல் (Cutting) என்னும் வினையின் அடிப்படையில் தோன்றிய ஆடை வகைகளுள் ஒன்று அறுவையாகும். அவ்வகையான அறுவை ஆடையை கு.பகவதி பின்வருமாறு

கூறுகிறார். 'அறுவை என்னும் ஆடையும் சங்ககால புரவலர்கள் பரிசிலர்களுக்குக் கொடுத்த ஆடை வகைகளில் ஒன்று. அறு என்ற வினையடியிற் தோன்றிய சொற்களில் அறுவையும் ஒன்று. சங்க இலக்கியத்தில் கலிங்கத்திற்கு அடுத்த நிலையில் பயிற்சி பெற்ற அறுவை பிற இலக்கியங்களில் அதிகமாக சுட்டப்படவில்லை' (கு.பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், ப.39)

குறுநில மன்னர் சமூகம்

மன்னன் என்னும் உடைமைச் சமூக வேந்தர்கள் மட்டுமே அறுவை என்னும் ஆடையைக் கொடையாக கொடுக்கவில்லை. கொடைக் கொடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட வள்ளல்களும் அறுவை என்னும் ஆடையைத் தந்துள்ளனர். நன்னன் சேய் நன்னன் பாணருக்குக் கொடை நோக்கோடு கொடுத்ததை

'..... மாசில்
காம்புசொலித் தன்ன அறுவை உடஇப்"(சிறுபாண்.235-236)

என்பதால் அறியலாம். தூய்மையானதும் மூங்கில் உள் பகுதியைப் போன்று மென்மையானதுமான அறுவை கூறப்பட்டுள்ளது. 'துகில் அறுவை கலிங்கம் என்பவை மிக உயர்ந்த மெல்லிய வேலைப்பாடமைந்த ஆடை இவற்றை அரசரும் செல்வரும் உடுத்தினர்' (மா.இராசமாணிக்கனார், பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப.453) மேலும் பொருநர், பாணர் என்னும் கலைஞர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது அறுவை எனலாம். துகில், அறுவை, கலிங்கம் போன்றவை செல்வர்கள் உடுத்திய ஆடை என்றாலும் இதனையே பரிசிலரும் கொடுத்தனர் என்பதன் வழி கொடைக் கொடுக்கும் புரவலர்கள் தன்னை நாடிவரும் பரிசிலர்களையும் தம் தகுதிக்கு இணையாகவே எண்ணியதை உணரமுடிகின்றது. மேலும் பொருநர், பாணர் என்னும் கலைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது அறுவை எனலாம்.

வேந்தர் சமூகம்

அறுவை என்னும் ஆடையைச் சோழன் கரிகாலன் பரிசாகக் கொடுத்ததை கீழ்காணும் சான்றுகள் கூறுகின்றன. சோழ மன்னனான கரிகால பெருவளத்தான் தன்னை நாடிவரும் பொருநருக்கு அறுவை என்னும் ஆடையை நல்கியதை

'நோக்குநுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கணிந்து
அரவுரி யன்ன அறுவை நல்கி" (பொருநர்.82-83)

என்ற பாடல் அடிகள் பறைசாற்றுகின்றன. நெய்யப்பட்ட இழைகள் கண்ணில் படாதபடி நெய்யப்பட்ட பூவேலைபாடு உடைய பாம்பின் தோல் போன்ற மென்மையான ஆடை அறுவை என்பது தெளிவாகின்றது. கரிகாலன் மென்மையான ஆடைகளைப் பொருநருக்குக் கொடுத்துள்ளான் என்பது தெரிகின்றது.

புதுமடி

மடி (lap) என்னும் ஆடையை தன்னை நாடிவரும் வருநருக்குக் கொடையாகக் கொடுத்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. மடி என்பது 'மடித்து வைக்க பெற்றமையின் நெய்த துணியின் பெயர் மடி என்றாயிற்று' (கு.தமிழர் ஆடைகள், பகவதி ப.44)

குறுநில மன்னர் சமூகம்

மடி என்னும் ஆடையை அதியமான் என்னும் வள்ளல் பொருநருக்கு கொடுத்தமையை

'திருமல ரன்ன புதுமடிச் கொளீஇ"(புறநா.390:15)

என்ற பாடல் அடி சுட்டும். பொருநன் பெற்ற மடியானது அழகிய மலரைப் போன்ற புத்தாடை என்பதன் வழி பொருநன் பெற்ற மடி புத்தாடை என்பது தெரிகின்றது. மென்மைத் தன்மை

கொண்ட மலருக்கு உவமையாகக் கூறப்படுவதால் மடி என்பது கணம் இல்லாத மென்மையான ஆடை என்பதை உணரலாம். மென்மையான ஆடையைப் பொருநர் பெற்றது தெளிவாகின்றது. உயர்தர ஆடையாகக் கருதப்பட்ட நிலையில் உயர்தர ஆடைப் புலவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது தெரிகின்றது.

பட்டு

பட்டு (Silk) என்னும் ஆடை வகையினை சங்ககால புலவர்கள் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளனர். 'உடைக்குரிய இழைகள் அனைத்திலும் உறுதியும் பளபளப்பும் மிக உடையது பட்டு. பட்டின் பசுமையே பட்டு என்னும் சொல் ஆக்கத்திற்குக் காரணமாகலாம்" (கு.பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், ப.46)

வேந்தர் சமூகம்

பட்டு என்னும் ஆடை வகையை சோழன் கரிகால பெருவளத்தான் பொருநருக்குக் கொடுத்ததை கீழ்வரும்

'..... தூய
கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்"(பொரு.154-155)

என்ற அடிகள் கூறுகின்றன. திரளாக அமைந்த முடிகளைக் கரையிலே உடைய பட்டாடையை நல்கினான் என்பது தெரிகின்றது. பட்டாடையைக் கரிகாலன் பயன்படுத்தியது தெரியவருகிற நிலையில் பிற பெருவேந்தர்களோ குறுநில மன்னர்களோ வள்ளல்களோ இனக்குழு தலைவர்களோ பட்டாடையை நல்கவில்லை என்பதும் புலனாகிறது. இதன்வழி பட்டு என்பது கரிகால பெருவளத்தான் மட்டுமே கொடையாகக் கொடுத்தக் கொடை பொருள் என்பது தெரிகின்றது.

வெளிய ஆடை

குறுநில மன்னர் சமூகம்

வெள்ளை நிறம் உடைய ஆடைகளைப் பரிசிலர் பெற்றதைச் சங்க பாடல்கள் கூறுகின்றன. அம்பர்கிழான் என்னும் குறுநில மன்னன் கல்லாடனாருக்கு வெளிய என்னும் ஆடையைக் கொடுத்ததை 'வெளிய துடிஇ"(புறநா.385) என்ற அடி கூறுகின்றது. வெளிய ஆடை என்பது வெண்பட்டாக இருக்கலாம். ஏனெனில் நிறம் அடிப்படையிலான உடை வகைகளுள் 'அரத்தம், நீலம் மட்டுமே அடங்கும்" (கு. பகவதி, தமிழர் ஆடைகள், ப.77) எனவே அவ்வகையில் அடங்காத வெளியது என்பது வெண்பட்டு என்பது தெரிகின்றது. புலவருக்கு வெண்பட்டாடைக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது புலனாகின்றது. வெண்பட்டாடை உயர்தர ஆடையாகக் கருதப்பட்ட நிலையில் உயர்தர ஆடை புலவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது தெரிகின்றது.

முடிவுரை

கலிங்கம், அறுவை என்னும் ஆடையானதுக் குறுநில மன்னர்களாலும் வேந்தர்களாலும் கொடுக்கப்படும் கொடைப்பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. மடி மற்றும் வெளிய ஆடை குறுநில மன்னர்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. துகில், பட்டு வேந்தரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இனக்குழுச் சமூகத்தைச் சார்ந்த திணைநிலை மாந்தர்கள் மற்றும் சீறார் மன்னர்கள் உடைக் கொடைக் கொடுக்காமைக்கானக் காரணம் இவர்களின் பொருளாதார நிலையே ஆகும். முதுகுடிச் சமூகத்தைச் சார்ந்த முதுகுடி மன்னர்கள் உடையைக் கொடையாகக் கொடுக்கவில்லை. புரவலர்கள் தங்களின் சமூகத்தின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ற ஆடையைக் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே கொடை

பொருள் ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதார நிலை அடிப்படையில் அமைந்தது என்பது முடிபு. உடைக் கொடைக்குரிய சமூகமாகக் உடைமைச் சமூகம் காணப்பட்டது என்பது திண்ணம்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. மா.இராசமாணிக்கனார், 2016, பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, குணா பில்லிங்ஸ் 443, சென்னை - 600 018, 2. கோ.தங்கவேலு, 2018, தமிழக வரலாற்று வரிசை தொகுதி 11, அமிர்தம் பதிப்பகம், சென்னை 600 017, .
3. கு.பகவதி, 2003, தமிழர் ஆடைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 600 113. .
4. த.புவனேஸ்வரி, 2019, பத்துப்பாட்டில் ஆடைக் கலாச்சாரம், தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ் தொகுதி-2 இதழ்-1.
5. ப.மகேஸ்வரி, 2019, புறநானூறும் வரலாறும், சேகர் பதிப்பகம், சென்னை - 600 078.